

ORSZÁGGYŰLÉSI KÉPVISELŐ

Komáromszámi K/12699

Érkezett: 2013 OKT 11.

Írásbeli kérdés

Kövér László úrnak
az Országgyűlés elnöke

Helyben

Tisztelt Elnök Úr!

Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 42. § (8) bekezdése és a Házzsabály 91. § (1) bekezdése alapján írásbeli választ igénylő kérdést kívánok benyújtani Balogh Zoltán Emberi Erőforrások Miniszteréhez

„Miért mondott le a kormány a speciális szükségletű gyermekekről, és mikor kezd bele a speciális gyermekotthonok minőségi fejlesztésébe?”
címmel.

Tisztelt Miniszter Úr!

A speciális gyermekotthonok egyre súlyosabb válságban vannak, a szakellátás ezen intézményei gyakorlatilag képtelenek ellátni feladatukat. Ennek fő okai a szakemberhiány, az alulfizettség és a gyermekvédelmet a 2010-es kormányváltás óta érintő súlyos megszorítások.

A speciális gyermekotthon a speciális problémákkal küzdő gyermekeknek (az ideiglenes hatállyal elhelyezett, az átmeneti és a tartós nevelésbe vett, tartósan beteg, illetőleg fogyatékos, beilleszkedési, magatartási, vagy tanulási zavarokkal küzdő, szenvedélybeteg, illetve kora miatt különleges ellátást igénylő gyermek) nyújtanak gondoskodást, szocializációt és reszocializációt, valamint habilitációt és rehabilitációt. Ezekben az otthonokban viszont a legrosszabb a szolgáltatás minősége, mert a személyi-tárgyi feltételek kevésbé adottak (előfordul, hogy a technikai személyzetet, vagy rendőrt képezik át nevelővé, gyermekfelügyelővé), a dolgozók alulfizetettek, az infrastruktúra rossz minőségű, és büntetés-végrehajtási jellege van ezeknek az intézményeknek. Gyakori a verbális és fizikai erőszak és előfordult, már, hogy pedofília-gyanúba is keveredtek dolgozók. Emiatt gyakoriak a szökések is. A gyermekek maximum 2 évet tölthetnek el ezekben az intézményekben, de vannak, akik ennél több időt vannak bent a rendszerben. Ezekben az intézményekben gyakran fordulnak meg valamilyen bűncselekményt elkövető gyermekek, akiknek viszont nem nyújtanak semmiféle korrekciós programot.

A nyugat-európai bentlakásos intézményekben élők száma ezzel szemben kb. 4-6 fő, és a gyermek, illetve szülei célzott, terápiás szolgáltatásokban részesülhetnek, miközben átlagosan 0,5-1 évet töltenek a rendszerben. Ezzel szemben hazánkban átlagosan 5,4 évig élnek a gyermekek bentlakásos intézményben (a 18. évet betöltöttök 5,5%-a viszont 17 évet töltött a szakellátásban), de más, speciális szolgáltatásokhoz nem jutnak hozzá. 2007-2012 között ráadásul fokozatosan csökkent az alap- és szakellátások költségvetési normatív

támogatása. A gyermekvédelem hiányosságai így már évek óta sértik többek között a gyermekek minőségi gondozáshoz való jogát, mely jogsértés ellen a kormány nem lépett még fel.

Szomorú tény, hogy az Orbán-kormány lemondott a speciális szükségletű gyermekekről. Sőt, a jövő évben megkezdődik a gyermekvédelmi rendszer kitagolása, azonban kivételt jelentenekalóla a tartósan beteg, illetve súlyos fogyatékos gyerekek, továbbá a testvérek, ha őket nem sikerül együtt elhelyezni. Jelenleg nincs megfelelő számú speciális gyermekotthon, sem pedig megfelelően felkészített nevelőszülő a fogyatékos gyermekeknek. A gyermekvédelmi törvény 1997-es megalkotása után a fogyatékos gyermekek elhelyezésének megoldása megtorpant, és azóta sem történt előrelépés. Ráadásul őket nemcsak az elhelyezéssel kapcsolatos hiányosságok, hanem a szegregáció is nagymértékben sújtja.

Mivel gyermekeink életéről és jövőjéről van szó, kérem Tisztelt Miniszter Urat, hogy pontosan válaszoljon a következő kérdésekre:

- Mikor kezd bele a kormány a speciális gyermekotthonok minőségi fejlesztésébe?
- Miért mondtak le a fogyatékos és tartósan beteg gyermekekről, ők miért nem vehetnek részt a kitagolásban?
- Mikor fogja felszámolni a kabinet a gyermekek jogainak korlátozását?

Tisztelettel várom válaszát!

Budapest, 2013. október 11.

Szabó Tímea
Független országgyűlési képviselő